

gjældende Udland i et saadant Anliggende kun kjender Souverainen og dennes Udenrigsminister.

Bekjendtgjørelsen lød ifølge Bladene i Uddrag saaledes:

„Es wird hiedurch allen Gemeinde-Vorstehern u. s. w. auferlegt ohne Verzug an alle Dänischen Staatsangehörigen, die hiesebst dauernden Aufenthalt haben und im gegenwärtigen Jahre 20 Jahr alt werden, also im Kalenderjahre 1863 geboren sind, in ortsgebräuchlicher Form die Aufforderung ergehen zu lassen, sich gleich wie die Wehrpflichtigen ihres Jahrganges, in der Zeit vom 15. Jan. zum 1. Febr. d. J. beim Gemeinde-Vorstande an dem Ort, wo sie sich aufhalten, behufs Aufnahme in die Stammrolle zu melden, da sie widrigenfalls die Gefahr lauffen, aus dem Lande ausgewiesen zu werden. Die sich so meldenden Personen werden dann in die Recrutirungs-Stammrolle für 1883 eingeführt, und wird denselben gleichzeitig die Weisung zu ertheilen sein, binnen 8 Tagen um Aufnahme in den Preussischen Staatsverband anzuhalten.“

[Det bliver herved paalagt alle Kommuneformstandere osv. uopholdelig paa den paa Stedet brugelige Maade at lade Opfordring udgaa til alle danske Statsborgere, som have varigt Ophold her og i indværende Aar blive 20 Aar gamle, altsaa ere fødte i Kalenderaaret 1863, til, ligesom de Værnepligtige af deres Aargang, at melde sig i Tiden fra 15de Januar til 1ste Februar hos Kommune-Forstanderskabet paa det Sted, hvor de opholde sig, for at blive optagne i Stamrullen, da de i modsat Fald udsætte sig for at blive udviste af Landet. De Personer, som saaledes melde sig, blive da indførte i Rekruterings-Stamrullen for 1883, og vil der samtidig blive givet dem Paalæg om inden 8 Dage at begjære sig optagne i det preussiske Statsborgerforhold.]

Den 19de Januar beordredes den danske Gesandt i Berlin til Strax at søge Underretning i det tydske Udenrigsdepartement om, hvorvidt den i Bladene givne Meddelelse om den udsærdigede Bekjendtgjørelse var rigtig. Herpaa svarede Hr. Dvaade den 21de Jan., at han saavel den 14de som den 16de havde haft Samtaler med Grev Hagfeldt om den paataente Foranstaltning, men uden at der derved var fremkommet noget væsentligt Nythverken til det Bedre eller til det Værre eller overhovedet Noget, der kunde bringe ham til at tro, at Foranstaltningen allerede var bragt til Udførelse. Efter den 18de at have set af Bladene, at Bekjendtgjørelsen ikke desmindre skulde være udgaaet allerede den 7de, anmodede han Statssekretæren om en ny Samtale. Den fandt Sted den 20de, og da Grev Hagfeldt ikke saae sig istand til at give nærmere Oplysning om Bekjendtgjørelsen udbad Hr. Dvaade sig den 23de skriftlig det tydske Udenrigsdepartements Erklæring om, hvorvidt den af Bladene omtalte Bekjendtgjørelse af 7de Januar var autentisk.

Gjentagne Samtaler mellem den danske Gesandt og den tydske Statssekretær førte ikke til noget endeligt Svar paa de Forestillinger, som den danske Regjering havde gjort imod den omspurgte Forholdsregel. Det fremgik dog deraf, at Rigskantsleren endnu ikke havde været til at bringe bort fra det af ham hidtil indtagne og af de indre Autoriteter fastholdte Standpunkt, og imidlertid udløb med den 1ste Februar den Frist, inden hvilken de 20-aarige danske Undersaatter i Slesvig havde maattet træffe Valget mellem at opgive deres Nationalitet eller at blive uddrevne fra deres Hjem.

Da det saaledes havde viist sig, at en Transaktion ved venstabelige Forestillinger alene ikke kunde opnaas, blev det nødvendigt for den danske Regjering at stille Retsspørgsmaalet i det klareste Lys og at godtgjøre for den preussiske Regjering, at dens Handlemaade var i Strid med en traktatmæssig Ret. Man maatte saameget mere antage,